

Cestovatelská story aneb Já nechci spát v Předměřicích!

Ve středu jsme měli dlouhou směnu,
řekla jsem si nemá cenu
někde v zimě být.

V létě, pokud slunce praží
nejdu ihned na nádraží,
v zimě ale jinak bývá-
mrazivo je, když se stmívá.

Dneska jsem zas,
na obvyklé trase
v autobuse zdržela se
a tak na nádraží spěchám,
ráda nepohodu venku nechám.

Ještě hlta kávy
z termosky si naleji,
vlak už čeká,
zas na druhé koleji.

Na Jaroměř v směru sever,

do Prahy je jižní strana,
dneska přesně uprostřed
souprava je daná.

Nepřemýšlím dobu dlouhou,
neb jedinou mou je touhou
brzy v teple být,
před mrazem se skrýt.

Přede mnou už někdo dupe,
vlezu do prvního kupé,
pak už jenom ostrý hvizd,
odjíždíme z těchto míst.

Copak se to ale děje?
Pot se ze mne proudem leje,
nejedeme ku Praze, jak máme,
ale jinam, vše neznámé.

Co jen dělat? Velký shon,
k ruce беру telefon,
volám domů, co se stalo,

volám rychle SOS,
přijďte pro mne ještě dnes!

Do dvanácté půlhodina zbývá,
v Předměřicích výpravčí uý kývá,
Hned se zeptám na nějaké spoje,
jede nazpět autobus či trolej?

Snad už manžel přijde brzy,
do očí se derou slzy,
teprv za úsvitu došla zpráva,
velmi špatná,
ale to se stává.

Naše auto nejde do provozu dát,
pomůže snad kamarád?
Rád by zajel v Předměřice,
má však v krvi alkohol
o promili více!

Volá mi muž zprávu smutnou,
v té chvíli pro mne tak nutnou,

ač srdce mé po Tvém baží,
musíš přespat na nádraží!

Vidina té tvrdé lavice
vehnala mi slzy do líce,
moje ego zle se cítí,
vždyť nemám nic na přikrytí!

Bundu přitáhnu si k tělu,
lépe už si neustelu,
kabelku jsem pod hlavu si dala,
chvíli bděla, chvíli zase spala.

Pospala jsem si tak málo,
ještě topení že hřálo!
Ráno slyším o půl páté hlasy,
pracující jedou
prvním vlakem asi.

Připojím se rychle k nim,
v Hradci ráda něco sním.
Jak udělám hygienu?

Nemám mýdlo ani pěnu!

Kde vzít čisté prádlo?

Na chleba si přeju sádlo!

O půl šesté na nádraží

cítím, jak se káva praží,

tolik chutnal by mi

biftek mletý,

místo jídla čekám,

až otevřou toalety!

Kdy jsem konečně se dočkala?

V čtvrt na sedm bezmála!

Co mi noční story dalo?

Myslím si, že ne tak málo.

Od té chvíle tepla domova

si více vážit budu

a přestanu soudit

bezdomovce i pobudu.

.....

Konečně DOMA!

Navlékám župan a bačkory

a zasílám tuto story.